

JÁSZBERÉNY

TARSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

A lap szellemi részét illető közlemények, előfizetési díjak, hirdetések, vagy bármilyen küldemények a „JÁSZBERÉNY” szerkesztőségének küldendők. Hirdetések megállapodás szerint. Nyílt-tér sora 50 f.

Felelős szerkesztő: BELEZNAV LÁSZLÓ.
Megjelenik minden vasárnap.

Előfizetési árak:
Egész évre 8 kor.   Negyed évre 2 kor.
Fél   „   4   „   Egyes szám 16 fill.

A közvélemény.

Jászberény egész társadalmához szólunk. Halljon és ítéljen. — Ez a társadalom hivatása és feladata.

Talán éppen akkor, midőn e sorokat olvassák, a másik oldalról már hallják e szavakat:

— „Orvtámadás, — bérenczek, gazemberek, — útonállók: — s több e féle jelzőket, amilyenek minden héten előkerülnek azon jeles tollból.

A társadalomnak emancipálnia kell magát azon hatás alól. A társadalomnak ítéletet kell mondani a felett, hogy mi az igazság és mi nem.

Igazság-e az, hogy egy siheder ficzko napról-napra döntellenül, az igazsággal ellenkező gataú rayaimakkat illesen a köztéren működő férfiakat oly célból, hogy azokat a közmegevetésnek tegye ki?!

Azt felelik önök, hogy ott a független bíróság, amely elégtételt fog a megsértetteknek szolgáltatni. Ez kétségtelenül igaz — *elégtételt kell a bíróságnak szolgáltatnia.* Ámde, míg a büntető igazságszolgáltatás keze lesújt a bűnösre, addig a megtámadottaknak tétlenül kell nézni azt, hogy egy ilyen alak miként gázol a becsületekben. A rágalmozó pedig felemelt fejvel, nyugodtan jár-ke, abban a biztos tudatban, hogy: neki úgy sincs semmi veszteni valója:

Ez még hagyján. Ez az ő dolguk. Ezzel szemben a közvélemény csak a várakozás álláspontjára helyezkedhetik.

Ámde a pszichológusok, a rágalmozások köré napról-napra tágul, úgy, hogy már-már mindenkinek félni kell attól, hogy ezen immorális érzékű, beszámítás alá nem eshető, beteges agyú szerkesztő tolla alá kerül. Mert ennek az embernek csak botrány kell, — ő piszok nélkül nem tud élni.

A „Jász-Kürt” mult heti számára hivatkozom. Egy nagy családú, csekély fizetésű, az Isten által amúgy is gyászal sújtott család fejét támadta meg abban azon célból, hogy az kis hivatalát elveszítse és így feleségével és gyermekeivel együtt a legnagyobb nyomorban csak állhatat.

Aki ilyen cselekszik, van-e abban lélek, van-e abban emberi érzés?

De felel ő: „közérdekből teszem”. Nagyon jól tudja azt a társadalom, hogy egy 30—35 forintos hiva-

talnok alkalmazása vagy elmozdítása nem képez közérdeket. Pláne tegyük hozzá azt, hogy azon hivatalnok eljárását a város, a megye és a minisztérium helybenhagyta. *Vagy talán egy családnak a nyomorba taszítása közérdek? Talán a nyomornak a fokozása a becsülete? Talán a pszichológus, a rágalmozás, a becsületsértés a sajtó feladata?*

Pardon! Őt ezen tetteinél „szülővárosa tekintélyének megóvása” vezérli.

Ez noha szubiekvív, de magas és nemes szempont.

„Szülővárosom tekintélyének a megóvása.”

Botrány és szatirizálás vagy Jászberény, mert hű fiad Spitzer Adolf megóvja a tekintélyedet!

Gratulálunk ezen városmentéshez, de — bocsánatot kérünk a „honmentő”-től — mi kételkedünk indokainak tisztaságában. Alapos okunk van azt hinni, hogy a „honmentő” akkor leplez a köz érdekében, ha nem fizetnek és hallgat nagy bölösen akkor, ha fizetnek, lévén az ő bevallott jelszava: „Ingen semmit, pénzért mindent!”

Az olyan erénycsöszre azonban, aki maga is súlyosan vét az erény ellen, nincsen szüksége a társadalomnak, valamint nem szabad a társadalomnak blamirozni magát azáltal sem, hogy egy olyan lapot tart fenn, melyet nem olvashat el az ember anélkül, hogy előbb zsebkendőjével be ne fogja az orrát, mert oly igen büzik.

S e szennylapnak a szerkesztője kikialtja magát közvéleménynek és korlátlanul itélkezik.

S azt hiszi, hogy neki mindent szabad, mert az ő lapja szennyes és tudja azt, hogy az emberek félnék a szennytől.

Öresfejűségét és elkiszegénységét mutatja az, hogy most már midőn a semmiségből, a nyomorúságból egy kis kenyérhez jutott, nem fér a bőrébe, beleköt a munkájokat végző tisztességes emberekbe, mert magát mindenki felett állónak képzeli.

Ez az öszeférhetetlen természet, ez a buta henczegetés, ez a lellemi szegénység voltak azon okok, melyek logikai következményként vontak magok után a szerdai esetet.

Az eset igazságos elbírálásánál

Spitzernek a „Jászberény”-nyel szemben tanúsított magatartásából kell kiindulnunk.

Még mielőtt a „Jászberény” megjelent volna, Spitzer már támadni kezdte a metsző gúnynak éles fegyverével. Az I. számát kifigurázta. Elkeresztelte „leibzszurnál”-nak és minden tőle telhető eszközzel azon volt, hogy a „Jászberény”-t a közönség előtt lehetetlenné tegye.

Beleznav — mint a megtámadott lap szerkesztője, — mindezen támadásokra egy szóval sem felelt. Bosszúra nem gondolt. Szándéka az volt, hogy sem a „Jász-Kürt”-ről, sem annak szerkesztőjéről tudomást ne adjon támadásaira. — hacsak azok őt becsületesen nem sértik — nem reagál.

E tervet azonban egy váratlan dolog zavarta meg.

A „Jászberény” okt. 20-iki számában „Sajtóhibák” czimén egy közlemény jelent meg, mely ártatlanul szatirizálta egy vidéki lapnak „Okt. 6.” czimű, fogvatékos ismeretekre valló cikkét, melynek értelme az volt, hogy 1849. október 6-án 13 bitófára 9 vértanút akasztottak fel.

S mit gondolnak, kire ösmert Spitzer a humorészkből? — A magas színvonalon álló, a mindenki tettét kritizáló „Jász-Kürt”-re.

S ez fájt neki, — végtelenül fájt. S mit tett?

Irt Beleznavnak egy levelet, melyben zsványinak nevezte.

Spitzernek e viselkedése nem kevesebbet jelentett, mint azt, hogy kritikai joga egyedül csak a „Jász-Kürt”-nek és nagynevű szerkesztőjének van. — (Szobrárt látni fogod majd óh olvasó hálás „szülővárosának” főtérén.) — Neki mindent szabad, de aki csak egy kis ártatlan tréfát csinál a „Jász-Kürt” ferdéségeiből, annak jaj, az nem becsületes ember többé, mert a szerkesztő lerántja róla a leplet és becsütelenné teszi őt.

Spitzer ezen viselkedést a végtetekig vitte. Az őt felelősségre vonó Beleznavnak arczátlanul a szemébe vágta e szót: „Zsvány!”

Most ismét egy kérdést kell tennem az olvasóközönséghez.

— Ha önök közül valakit levéltileg ily súlyosan sértették, kérdé-

vonnák-e önök a sértőt? Ugyebár igen. S ha a sértő a szemökbe vágna a zsvány szót, a nemes harag nem hozná-e működésbe az izmokat és nem parancsolná-e a karnak is valamit? Ugyebár igen.

Ezt nem azért mondjuk, mintha helyeselnék a történeteket. Nem. Sajnálja azt Belezny is, hogy így történt, de hiába, a megtörténtet meg nem történtté tenni nem lehet. Még szerencse, hogy a vétkes könnyelműségnek nem lett áldozata, egy három gyermekes családja.

Belezny hirtelen felindulásból emelte fel karját, — súlytani készült. Ekkor sűtötte el revolverét, az a mindenre kapható sehonnai ficzkó. Előbb levélleg megsértett egy tisztességes embert, beakarta mártani lapjában a piszkába, aztán a nyílt utcán szemébe vágta a zsvány szót, de még ezzel sem elégedett meg, — még az élettől is meg akarta fosztani.

Ime uraim, ez a becsület, ez a tisztesség, ez a lovagiaság — Spitzer Adolfnál!

Aki fényes nappal, reggel 9 órakor nyitott gyilkoló szerszámmal jár, — az nem jó ember, aki pedig azt komoly ok nélkül használja meri, — az vagy gazember, vagy elmebeteg!

A gazemberek a fogházba, az elmebetegok pedig a bételyházba való!

Képzeli-e uraim, hogy mi történtek akkor, ha a fegyverből kilőtt vak golyó ártatlan emberek életében kárt tesz?!

Nem fejegetem tovább a dolgot, — a részleteket ösmerjük. A bíróság majd ítélkezni fog.

Addig pedig törölje le Spitzer a könnyeit. A közönség pedig ne nevéssen azon, hogy a nagy hőst sirni látta.

Neki mindent szabad, — még sirni is. Ez is az ő privilégiuma.

K. A.

A királyért. Dr. Samassa József biboros érsek az egri egyházmegyének hazafiasságáról is híres fejedelme, a következő XIV-ik körlevelet intézte az egyházmegyéje papjaihoz:

XIV.

Hüszterje mély fájdalmat és szomorúságot kelt Felsőszentgyörgyi és Királyunk huzamosabb ide tartó betegségének híre.

Megszoktuk ugyan csodálni a Királyi fenkölti lelkének ritka erejét, melyvel a reánehézű súlyos megpróbáltatások terheit mindenkor viselte; látjuk megállani szilárdul, midőn a fájdalom töre legbensőbb érzelmét járta át; látjuk, hogy most ismét megadásteljes lélekkel példásan tűrni és szenvedni s önmagától még most is megfeledezni, ha uralkodói gondjai munkára szólítják. A Felsőszentgyörgyi egyházi életében azonban nem menthet fel bennünket az iránta érzett mélyeség hálá által követelt kötelesség teljesítése alól, mely abban áll, hogy mi is támogatására siessünk. Támogassuk tehát Királyunkat egyesített imáinkkal, kérve az Eggek mindenható Urát, szüntesse szenvedését, adja vissza reánk oly áldásos egészségét, erejét.

A közös buzgó imára alkalmat nyújtandó, rendezem azért, hogy egyházmegyém összes plebániái s szerzetesi templomaiban a napi szent mise elől imá, után végeztessék: Oratio pro infirmo, a szent mise végeztével pedig a misézó lelkész a hivaték közösen öt Miatyánkot és öt Angyalj Üdvözletet imádkozzék.

Kelt Egerben, 1907. évi október hó 18-án.

József, s. k. bíbornok-érsek.

Megyei és városi ügyek.

Megyei gyűlés.

Jász-Nagykun-Szolnok vármegye törvényhatósága, október 15-én 16-án tartotta rendes öszi közgyűlését gróf Almásy Imre főispán elnöklése alatt. A közgyűlésnek szokatlan sok tárgya volt.

Az első tárgy az alispán évnegyedes jelentése volt, melyből kiemeljük a következőket.

Melegen emlékszik meg az alispán, a megyei gazdasági egyesület sikerült kiállításáról.

Az igazgatás menete a lefolyt évnegyedben is zavartalan volt. A népmozgalmi viszonyokat illetőleg megemlítendő, hogy 1907. május, augusztusban a születések és halálozások száma összevetve, az összapórodás: 1610, a halálozást tekintve, bélnuruban 523, tüdőgümőkórban 445 halt el. Ezek bizony nagyon szomorú számadatok. A vármegyei kórház folyton annyira zsúfolt, hogy annak kibővítéséről kell gondoskodni.

A törvényhatósági utak közúti közlekedési céljaira a kereskedelmi miniszterium eddig 1 millió 108.500 korona összeget folyósított.

A közbiztonsági állapotok az elmúlt fél év folyamán kielégítőek voltak. A kivándorlásra vonatkozólag jelenti az alispán, hogy a lefolyt évnegyedben 53 utlevélet adott ki, ebből Amerikába szolt 40 utlevél. Ez évben, szeptember végéig összesen 259 utlevél adott ki.

Az állategészségügyi viszonyok nem voltak kielégítőek. A ragadós állatbetegségek sürrien fordultak elő, s különösen a sertésvesz sok kárt okozott.

Ezután megállapították a törvényhatóság 1908. évi költségvetése.

A vármegyei pótdó 1808. évre a múlt évi 1 1/2 %-kal szemben, tekintettel a mostoha gazdasági esztendőre, 3/4 %-ban állapították meg. Ezzel kapcsolatban, dr. Ádám Sándor indítványára, a megyei tisztviselők és szolgaszemélyzet részére, az 1907. évben elért, megtakarítás terhére 8%-os drágasági pótlékot szavazott meg. Itt említjük meg, hogy a megyei utbiztosok és útkaparók illetményét is felemelte a közgyűlés, 1008. évi január 1-től számítól. Az útbiztosok ezentúl a XI. és X. fizetési osztályba soroztatnak, szolgálati éveikhez képest.

Kimagasló pontja volt a közgyűlésnek az az egyhangúlag és lelkesedéssel hozott határozata, hogy március 15. és október 6-nak nemzeti ünnepé leendő törvénybe iktatása iránt felir a képviselőházhoz.

A magyar nyelvű gör. keletiek részére magyar nemzeti egyház szervezése érdekében feliratot intéz a vármegye a képviselőházhoz. A központi választmány erre vonatkozó határozati javaslatát dr. Gorove László lelkes és hazafiasságtól duzzadó beszédében ajánlotta elfogadásra a közgyűlésnek.

A választott törvényhatósági bizottsági tagok feléne mandátuma az év végén lejár. Intézkedett tehát a közgyűlés, 150 bizottsági tag választása iránt, mely az egész megyében november hó 6-ára tűzött ki.

Városi közgyűlés. Jászberény város képviselő-testülete e hó 23-án ismét rend-

kivüli közgyűlést tartott, melynek egy telekvétele ügyön kívül egyedüli tárgya volt a bizottság jelentése, melyvel a város községi választónak 1908. évre egybeállított névjegyzékét beterjesztette. Ezen kerületenként egybeállított névjegyzék a közgyűlés végérvényesen megállapította, mely szerint a belső 8 kerület és a tanyái kerületekben összesen 4400 választó lett összeírva, akik az 1886. évi XII. t. cz. 39 §-ához képest községi képviselő választásra jogosultak.

Tisztújító közgyűlés. A vármegye alispánjának rendelkezéséhez képest a városnál üresedésben lévő II-ik aljegyzői, árvaszéki ülnöki, városi irnoki s az esetleg megüresedő községi bírói állások betöltése céljából f. hó 28-án délelőtt 10 órakor tart a város képviselő-testülete tisztújító közgyűlést. Mint már jelentettük a jegyzői állásra öt pályázatot érkezett be. Ezen pályázók közül Streimann Károly községi bíró és Mosó Dezso a város ezen két szorgalmas tisztviselője mellett nyílvánul meg az érdeklődés. Az utóbbi az árvaszéki ülnöki állásra is kandidátus. A községbírói állásra, ha t. i. Streimant választják, egy pályázót tudunk az ideig ideig Erdélyi Ferenc személyében. Az irnoki állásra többen pályáznak azonban legnagyobb kilátása Szőke Ferenc adóhivatali díjnokknak van.

Választók összeírása. Az 1908. évre szóló azon összeírás, mely alapján a törvényhatósági bizottsági tagok választatnak, már felterjesztetett a város által a vármegyehez. Ezen összeírás jegyzék szerint az első v. kerületben, mely áll az I. és II-ik alválasztó kerületből, van szavazó 491, a II-ikban a III-ik kerület és tanya 599, a III-ikban IV.—V. ker. és tanya 609, a IV-ikben VI., VII., VIII. ker. és vidék 696, összesen tehát az egész város választói száma 2375.

A felsőszentgyörgyi állapotok.

IV. Irt: p. o. Az előbbieken egész tárgyilagosan és minden részrehatással, — kisegítő tördások vagy csonkítások nélkül mutattuk be t. olvasóinknak a kifogásolt felsőszentgyörgyi papválasztás azon állítólagos szabálytalanságait, melyek miatt a felsőszentgyörgyiek megnyugodni nem tudnak, nem akarnak, s a melyek alapján orvosiást keresnek és új választást sürgetnek. A részrehatatlan, szigorú vizsgálat s ennek nyomán a pártatlan és igazságos ítélet a vádakat igazi értékre szállította le s

— Meg kellene mondanunk neki mindent. — Azt nem lehet. Elvesztené a vállalkozás az egész ethikai alapját; amugy se sok van. — Pedig... — Majd tovább megyünk és többet teszünk... Nem nézhetem, hogy elronta az életet. Hisz maholnap vén lány lesz! Menjünk együtt hazafelé mostanában és aztán meglatjuk... Elmult egy hét s valamelyik délután a két testvér ismét sétára készült. Készülődés közben a mindenre figyelő Sarolta izgatottságot tapasztalt Baby-n, a mi aggodalmat kellett benne; de csak az utcán, tökéletes biztonságban, merre kérdezi: — Mi történt veled megint, mondd? — Velem? Semmi... A faszorba sétálunk, ugye? — A faszorban? Hogy jut ez eszedbe ez? Miért épp oda? — Csak Szeretnék ott sétálni. — Csakhogy én nem megyek ám... — Nézd, Sarolta, ne okoskodj. Ugy se maradhatok ki a játékból. — Mi? Mi az? — kérdezte szívszorongva Sarolta s aggodalma lassankint rémletté fokozódott. Mit csináltál már megint, te szerencsétlen Baby!... — Né félj semmit, nagyon mulatságos hatalombor. — Fátal ember? — Hát. Csak nem is öreg. — Oh Istenem! Te boldogtalan! tesszel mindnyájunkat...

az érdeklődőkben, akár melyik párthoz sorakozzanak is, azt a tudatot kell, hogy megérelték legyen, hogy a már nagyon is kívánatos rendet megbontó felsőszentgyörgyiek alatt a talaj nagyon gyenge, futó homok csupán; panaszkodj, jászavuk, mely egyáltalán vakmerő vadszokás is, üres, vak láma pusztán. Mert egész érhetően és világosan kimutattuk hogy:

a leadott szavazatok: — úgy az egyik, mint a másik párt szavazatai, — kifogástalanok, igazságosak és törvényesek voltak; szavazatosztásról, — miután sem Laczkó János, sem Ézsaiás István nem volt mitől megfosztani, — akarni megvádolni a többségi pártot, üres szószaporítás; a választási módozat, — miután azt a többség jogosan és törvényesen megállapította és a legfőbb hatóság, az egri érsek elfogadta, — szabályszerű és törvényes; a vesztegetést pedig, — miután maga a kisebbségi párt is csak azt mondja, hogy: *elapós gyanú forog fenn*, — nagyon nehéz, vagy egyáltalában nem lehet bebizonyítani. Önként következik tehát, hogy a formák szigorú betartása mellett történt jelölés, azaz választás szabályos és törvényes volt, az erre támaszkodó kinevezés pedig érvényes és megmáshíthatatlan.

Hotan János tehát szabályszerűen jelölt és érvényesen kinevezett felsőszentgyörgyi tényleges plebánus.

Ez a mi részrehatatlan és szigorú vizsgálatunk legapróbb szemű szétjártán leszürt ítélete, következképpen szent meggyőződésünk. — Aki ez ellen hadonászik, az arról tesz bizonyosságot, hogy nem' gondolkozik komolyan, s ha gondolkozik, gyanús alakok fejével gondolkozik s mert megdöntenetlen igazság ellen tusakodik, czéltalanul handabandázik.

Ha a felsőszentgyörgyi kisebbségi párt nem a rossz indulatú tanácsadókra és bujtatóokra, hanem saját józan eszére hallgatva mérlegeli a választás mozzanatait, s valamint mi, csupán tárgyilagos vizsgálat és józan ítélet alapján győződött meg a választás igazságos voltáról s a kinevezés törvényességéről, akkor most nem lenne felsőszentgyörgyi szabadságot keresőnk azáltal helyzetünk, s melyből akaratunk ellenére sodortattunk s a melyből kiszabadulni nem bírunk. Ha józan esz, komoly ítélet és csak némi csekély igazságszeretet lett volna a felsőszentgyörgyiek vakon rohanó indulatának a kocsi, nem juthattak volna idáig, nem sodortattak volna ilyen szánalmas helyzetbe, mert a dolog természetében rejlt jogi ítélet, mely szerint a kisebbség meghajol a többség előtt, feltétlenül érvényesült volna

s ma rend, csend, béke és nyugalom urálna a helyzetet Felsőszentgyörgyön.

Ha a felsőszentgyörgyi kisebbség a reá nézve bántó és fájdalmas eredményen, — elvégre bukni sem egyes emberek, sem pártok nem igen szeretnek, — megnyugszik, tanujelét adta volna annak, hogy küldetésnek megfelelően komolyan gondolkozik s tudatosan gyakorolja kitüntető bizalomtól nyerte jogát. De nem csak nekik kellett volna megnyugodniok, hanem mint józan gondolkozó, s a község ügyeinek intézésére hivatott képviselőknök, meg kellett volna nyugtatni a velök érők szárait is, lévén legfőbb s elháríthatlan kötelességük a község javát, nyugalmat s békéjét biztosítani. Kisebbségben maradtunk, megbuktunk! Sajnos, de megtörtént! Ezen változati nem lehet! Nyugodjék bele mindenki a megváltozhatatlamba. Ezt kellett volna mondani, nem pedig állandó izgalomban tartani s valóságos forradalomba kergetni a falu apraját-nagyját. A tapasztalt események hatása alatt azonban azt kell mondanunk, hogy a Koneessy pártot alkotó képviselők személyeiben avatatlankok, méltatlanok állanak Felsőszentgyörgy élén, kik a helyett, hogy a község javán fáradoznának, érhetetlen eljárásukkal a szenvedélyeket felkorbácsolják s a mindenki által kívánt rendet, békét és nyugalmat megzavarják. Méltatlanok a képviselőségre azon oknál fogva is, mert annyira gyengék, hogy a józan ítélet háttérbe szorításával, rosszindulatú bujtatóknak felülnek s nem érik fel észsel a választások azon legegyszerűbb elvét, hogy a kisebbségnek meg kell hajótnia a többség előtt. — Hiszen minden választásnál, a hol legalább két párt mérkőzik egymással, — sokszor több párt is küzd a győzelemért, — de csak egy győz, a másik, illetve a többi szükségképpen bukik. Büntni pedig, tisztességesen, nemesen hárczolva csak nem szégyen?

A ki pedig azt az elvét, hogy tisztesség és becsület mérkőzés, küzdes után a kisebbség meghajol a többség előtt, nem tudja, vagy ezt tudja, ennek érvényesíthetőségét meg nem engedve módon akadályozza, az nem méltó arra, hogy a község képviselője legyen, az ne létezzé a község ügyeit, az nem érdemi meg a nép bizalmát, az mondjék le és vonuljon vissza, mert, a mint a tények bizonyítják, igazolják, csak romból, pusztít; megakasztja a békes fejlődést és boldogulást. — Testvér-testvér ellen állítanak; jó barát jó barátjától fél és remeg, ha ellenvéleményt mert nyilvánítani, vagy a helytelen megállapodás ellen cselekedni; mert sem élete, sem vagyonkaja egy pillanatra sincs biztonságban. Bizony hihetetlen dolgok történnék Felsőszentgyörgyön.

egész históriáról. Hanem kötelezed magad, hogy a kézfogó napjáig egy iczi-piczi kis aranyórát csikarsz ki tőle az én zsemelembem. Megmondhatod neki is, hogy én követem.

— Egészen rád vall ez a rut, anyagiás eljárás. — Az ember abból húz hasznót, amiből tud. Egy csöndes, szeptemberi este — vacsora után történt, — békés nyugalommal ültek együtt mindannyian. Az apa egy régi újságbeli képrejtveny próbált megfejteni, míg Baby látszólag tanult. S a nyugodalmas csöndességben eggyzerre fölcsendült Baby éles hangja: — Szeretném tudni, mikor megy már egyszer férjhez Sarolta... Szótsányi urnak kiesett a kezéből az újság; s a mama czeruzája pedig, mely eddig engedelmesen követte a rejtveny hanyargós útját, most engedetlen görbe vonalban keresztül szaladt az egész talányon. Sarolta Babyre nézett; szeméből halálos rémület sugárzott; aztán fölkel és megrogyó léptekkel vándorolt ki a szobából. — Mire volnál te kíváncsi? kérdezte Szótsányi ur, mint aki nem jól hallott s óda állt Baby elé. Baby most összeszedte minden bátorságát, de érzett is a hangja remegésén, hogy ez a végő erőfeszítés: — Mire nem megy terhez, ha udvarlódja van... — Mire van? — kiáltott föl Szótsányi nyílen csaknem zokogva.

vonnák-e önk a sértőt? Ugyebár igen. S ha a sértő a szemökbe vágná a zsvány szót, a nemes harag nem hozná-e működésbe az izmokat és nem parancsolná-e a karnak is valamit? Ugyebár igen.

Ezt nem azért mondjuk, mintha helyesebbnek a történeteket. Nem. Sajnálja azt Beleznay is, hogy így történt, de hiába, a megtörténtet meg nem történné tenni nem lehet. Még szerencse, hogy a vétkes könnyelműségnek nem lett áldozata egy három gyermekes család.

Beleznay hirtelen felindulásból emelte fel karját, — súlytani készült. Ekkor sötétte el revolverét, az a mindenre kapható sehonnan ficzkó. Előbb levélleg megsértett egy tisztességes embert, beakarta mártani lapjában a piszkokba, azután a nyílt utcán szemébe vágta a zsvány szót, de még ezzel sem elégedett meg, — még az élettől is meg akarta fosztani.

Ime uraim, ez a becsület, ez a tisztesség, ez a lovagiasság — Spitzer Adolfnál!

Aki fényes nappal, reggel 9 órakor nyitott gyilkoló szerszámmal jár, — az nem jó ember, aki pedig azt komoly ok nélkül használni meri, — az vagy gazember, vagy elmebeteg!

A gazemberek a fogházba, az elmebetegok pedig a tébolydába valók! Képzeli-e el uraim, hogy mi történik akkor, ha a fegyverből kilőtt vak golyó ártatlan emberek életében kárt tesz?

Nem felegetem tovább a dolgot, — a részleteket ösmérjük. A bíróság majd ítélkezni fog.

Addig pedig törölje le Spitzer a könnyeit. A közönség pedig ne nevésszen azon, hogy a nagy hőst sírni látta.

Neki mindent szabad, — még sírni is. Ez is az ő privilégiuma. K. A.

A királyért. Dr. Samassa József bitoros érsek az egri egyházmegyének hazafiasságáról is híres fejedelmé, a következő XIV-ik körlevelet intézte az egyházmegyéje papjaihoz:

XIV.

Hazaérté mély fájdalmat és szomorúságot kelt Felsőszentgyörgyi és Királyunk hazamosb idő óta tartó betegségének híre.

Megszoktak ugyan csodálni a Király fenkölt lelkének ritka erejét, melylyel a reánehazodó súlyos megpróbáltatások terhéét mindenkor viselte; láttuk megállani szilárdul, midőn a fájdalom töre legbensőbb érezeit járta át; láthatjuk most ismét megadásteljes lélekkel példásan tűrni és szenvedni s önmagáról még most is megfeledkezni, ha uralkodói gondjai munkára szólítják. A Pelsőszentgyörgyi nagy ereje azonban nem menthet fel bennünket az iránta érzett mélységes hála által követelt kötelesség teljesítése alól, mely abban áll, hogy mi is támogatására siessünk. Támogassuk tehát Királyunkat egyesített imánkkal, kérve az Egek mindenható Urát, szüntesse szenvedéseit, adja vissza reánk oly áldásos egészségét, erejét.

A közös buzgó imára alkalmat nyújtandó, rendelem azért, hogy egyházmegyéim összes plebániái a szerzetesi templomaiban a napi szent mise előtt imái után végeztessék: Oratio pro infirmo, a szent mise végeztével pedig a misézó lelkész a hívekkel közösen öt Miatyánkot és öt Angyalj Üdvözlét imádkozzék.

Kelt Egerben, 1907. évi október hó 18-án.

József, s. k. bitoros-érsek.

Megyei és városi ügyek.

Megyei gyűlés.

Jász-Nagykun-Szolnok vármegyei törvényhatósága, október 15-én 16-án tartotta rendes öszi gyűlését. A közgyűlésnek szokatlan sok tárgya volt.

Az első tárgy az alispán évnegyvedes jelentése volt, melyből kiemeltük a következőket.

Melegen emlékszik meg az alispán, a megyei gazdasági egyesület sikerült kiállításáról.

Az igazgatás menete a lefolyt évnegyvedben is zavartalan volt. A népmozgalmi viszonyokat illetőleg megemlítendő, hogy 1907. május, augusztusban a születések és halálozások számait összevetve, az összehasonlítás: 1610, a halálokokat tekintve, belhuroban 523, tüdőgümőkórban 445 halt el. Ezek bizony nagyon szomorú számok. A vármegyei kórház folyton annyira zsúfolni, hogy annak kibővítéséről kell gondoskodni. A törvényhatósági utak közutak léptékel czélljaira a Kereskedelmi miniszterium eddig 1 millió 108.500 korona összeget folyósított.

A közbiztonsági állapotok az elmúlt félév folyamán kielégítőek voltak. A kivánsoriásra vonatkozólag jelent az alispán, hogy a lefolyt évnegyvedben 53 utlevelet adott ki, ebből Amerikába szolt 40 utlevél. Ez évben, szeptember végéig összesen 259 utlevél adatott ki.

Az állategészségügyi viszonyok nem voltak kielégítőek. A ragadós állatbetegségek sürdén fordultak elő, s különösen a sertésvész sok kárt okozott.

Ezután megállapították a törvényhatóság 1908. évi költségvetése.

A vármegyei pótdó 1808. évre a múlt évi 1 1/2 %-kal szemben, tekintettel a mostoha gazdasági esztendőre, 1/2 tized %-ban állapították meg. Ezzel kapcsolatban, dr. Ádám Sándor indítványára, a megyei tisztviselők és szolgásmélyeztet részére, az 1907. évben elért, megtakarítás terhére 8%-os drágasági pótlékot szavazott meg. Itt említtük meg, hogy a megyei utbiztosok és útkaparók illetményeit is felemelte a közgyűlés, 1908. évi január 1-től számítól. Az utbiztosok ezentúl a XI. és X. fizetési osztályba soroztatnak, szolgálati évekhez képest.

Kimagasító pontja volt a közgyűlésnek az az egyhangúlag és lelkesedéssel hozott határozata, hogy március 15. és október 6-nak nemzeti ünnepé leendő törvénybe iktatása iránt felir a képviselőházhoz.

A magyar sikk gör. keletiek részére magyar nemzeti egyház szervezése érdekében feliratot intéz a vármegye a képviselőházhoz. A központi választmány erre vonatkozó határozati javaslatát dr. Górovc László lelkész és hazafiasságtól duzzadó beszédében ajánlotta elfogadásra a közgyűlésnek.

A választott törvényhatósági bizottsági tagok felének mandátuma az év végén lejár. Intézkedett tehát a közgyűlés, 150 bizottsági tag választása iránt, mely az egész megyében november hó 6-ára tűzött ki.

Városi közgyűlés. Jászberény város képviselő-testülete e hó 23-án ismét rend-

kívüli közgyűlést tartott, melynek egy telekvétele ügyön kívül egyedüli tárgya volt a bizottság jelentése, melylyel a városi közgyűlés választotta 1908. évre egybeállított névjegyzékét biterjesztette. Ezen kerületenként egybeállított névjegyzékét a közgyűlés végérvényesen megállapította, mely szerint a belső 8 kerület és a tanyai kerületekben összesen 4400 választó lett összeírva, akik az 1886. évi XII. t. cz. 39 §-ához képest közgyűlési képviselő választásra jogosultak.

Tisztújító közgyűlés. A vármegye alispánjának rendelkezéséhez képest a városi közgyűlésben lévő II-ik aljegyzői, árvászeki ülnöki, városi irnokl s az esetleg megüresedő községi bírói állások betöltése czéllal, hó 28-án délelőtti 10 órakor tart a város képviselő-testülete tisztújító közgyűlést. Mint már jelezte az alispán, az állásokról pályázatot nyújtott be. Ezen pályázók közül Straltman Károly községi bíró és Mosó Dezső a város ezen két szorgalmas tisztviselője mellett nyílvánul meg az érdeklődés. Az utóbbi az árvászeki ülnöki állásra is kandidátus. A községbírói állásra, ha t. i. Streittant választják, egy pályázót tudunk ez ideig dr. Erdélyi Ferenc személyében.

Az irnokl állásra többen pályáznak azonban legnagyobb kilátása Szóke Ferenc adóhivatali díjnoknak van.

Választók összeírása. Az 1908. évre szóló azon összeírás, mely alapján a törvényhatósági bizottsági tagok választatnak, már fellejlesztett a város által a vármegyehez. Ezen összeírású jegyzék szerint az első v. kerületben, mely áll az I. és II-ik alválasztó kerületből, van szavazó 491, a II-ikban a III-ik kerület és tanyá 599, a III-ikban IV.—V. ker. és tanyá 609, a IV-ikben VI., VII., VIII. ker. és vidék 696, összesen tehát az egész város választói száma 2375.

A felsőszentgyörgyi állapotok.

IV.

Az előbbiekn egész tárgyilagossan és minden részrehajlás, — kisegítő toldások vagy csontkítások nélkül mutattuk be t. olvasóinknak a kilógásolt felsőszentgyörgyi papválasztás azon állítólagos szabálytalanságait, melyek miatt a felsőszentgyörgyiek megnyugodni nem tudnak, nem akarnak, s a melyek alapján orvoslást keresnek és új választást sürgetnek.

A részrehajlatlan, szigorú vizsgálat s ennek nyomán a pártatlan és igazságos ítélet a vádakat igazi értékökre szállította le s

- Meg kellene mondanunk neki mindent. — Azt! nem lehet. Elvesztené a vállalkozás az egész ethikai alapját; amugy se sok van. — Pedig... — Majd tovább megyünk és többet teszünk... Nem nézhetem, hogy afrontsa az életét. Hisz mahozal vén lány lesz! Menjünk együtt hazafelé mostanában és aztán meglátjuk... Elmult egy hét s valamelyik délután a két testvér ismét sétára készült. Készülődés közben a mindenre figyelő Sarolta izgatottságot tapasztalt Babyn, a mi aggodalmat keletet benne; de csak az utcán, tökéletes biztonságban, mert kérdezi: — Mi történt veled megint, mondd? — Velem? Semmi... A fasorba sétálunk, ugye? — A fasorban? Hogy jut ez eszedbe ez? Miért épp oda? — Csak Szeretnék ott sétálni. — Csakhogy én nem megyek ám... — Nézd, Sarolta; ne okozd. Ugy se maradhatsz ki a játékból. — Mi? Mi az? — kérdezte szívzsongva Sarolta s aggodalma lassankint remületté fokozódott. Mit csináltál, már megint, te szerencsétlen Baby!... — Ne féj semmit, nagyon mulatságos... — Fialat ember? — Hát, csak nem is öreg. — Oh Istenem! Te boldogtalanná teszel mindnyájunkat...

az érdeklődőkben, akár melyik párthoz sorakozzanak is, azt a tudatot kell, hogy megérelték legyen, hogy a már nagyon is kívánatos rendet megbontó felsőszentgyörgyiek alatt a talaj nagyon gyenge, futó homok csupán; panaszok, jajsavuk, mely egyúttal vakmerő vádaskodás is, irés, vak lárna pusztán. Mert egész érhetően és világosan kimutattuk hogy:

- a ledott szavazatot: — úgy az egyik, mint a másik párt szavazatai, — kifogástalanok, igazságosak és törvényesek voltak; — szavazatfosztásról, — miután sem Laczkó Jánost, sem Ézsias Istvánt nem volt mitől megfosztani, — akarni megvádolni a többségi pártot, üres szószaporítás; — a választási módozat, — miután azt a többség jogosan és törvényesen megállapította és a legtöbb hatóság, az egri érsek ellógadta, — szabályszár és törvényes; — a vesztegetést pedig, — miután maga a kisebbségi párt is csak azt mondja, hogy: alapos gyanú forog fenn, — nagyon nehéz, vagy egyáltalában nem lehet bebizonyítani. — Önként következik tehát, hogy a formák szigorú betartása mellett történjék azaz választás szabályos és törvényes volt, az erre támaszkodó kinevezés pedig érvényes és megmáshatalan.

Köln János tehát szabályosan jelölt és érvényesen kinevezett felsőszentgyörgyi tényleges plebános.

Ez a mi részrehajlatlan és szigorú vizsgálatunk legapróbb szemű szitáján leszűrt itélete, következképpen szent meggyőződésünk. — Aki ez ellen hadonászik, az arról tesz bizonyosságot, hogy nem go. folkozik komolyan, s ha gondolkozik, gyanús alakok fejével gondolkozik s mert megdönthetetlen igazság ellen tusakodik, czéltalanul handabandázik.

Ha a felsőszentgyörgyi kisebbségi párt nem a rossz indulatú tanácsadókra és bujtatókra, hanem saját józan észére halgatva mérlegeli a választás mozzanatait, s valamint mi, csupán tárgyilagoss vizsgálat és józan ítélet alapján győződik meg a választás igazságos voltáról s a kinevezés törvényességéről, akkor most nem kellene felschajtanja: — szabadulást keresünk szánalmas helyzetünk-ből, s melybe akaratunk ellenére sodortattunk s a melyből kiszabadulni nem bírnuk. Ha józan ész, komoly ítélet és csak némi csekély igazszüzeretet lett volna a felsőszentgyörgyiek vakon rohanó indulatának a kocsi, nem juthattak volna ideig, nem sodortattak volna ilyen szánalmas helyzetbe, mert a dolog természetében rejő jogi ítélet, mely szerint a kisebbség meghajol a többség előtt, feltétlenül érvényesül volna

- Mivel? Mert egy fiatalemberrel beszélgetünk? — De mi vége lesz ennek? — Ha egymásra untunk, nem állunk többet szóba egymással, punktum. — És ha ő ezt nem így gondolja, hanem szerelmes? — Az az ő baja. — Szívtelen teremtés vagy, Baby. — És Sarolta a szánalom bizonyos nemével gondolt már ama ismeretlen fiatal urra. Kis-vártatva pedig ezt kérdezte: — De hátha nem jón el? — Szeretném én látni, hogy ne jőjön, ha egyszer odarendeltem! — Legalább a nevé mondanád meg... — Szép neve van: Horváth Dezsőnek hívják. — Horváth Dezső tényleg nem maradt el a találkozárol; az áldozat báránykák türelmével várakozott és ugyancsak nem győzött csodálkozni azon, hogy Baby csak úgy foghegyről felegetett neki, szinte kegyelemből. Sarolta ellenben maga volt a megtestesült igyekezet, annyira iparkodott jóvátenni a Baby grombáságait. A fiatal urat ez eleinte csak meghatóta, később azonban tökéletesen leverte a lábáról. — Bevertük a várat, — konstátálta magában Baby. — Ezzel fordult a kocská s nemokára Baby diktatóri onkenynyel uralkodott Sarolta fölött, sőt sarcozi-veit ki rá: — Nem bánom, kisérgetlek benneteket s nem szólok odahaza egy árva szót se az egész históriáról. Hanem kötelezed magad, hogy a kézfogó napjáig egy iczi-piczi kis aranyórárt csikarsz ki tőle az én számomra. Megmondhatod neki is, hogy én követlem. — Egészen rád vall ez a rut, anyagias eljárás. — Az ember abból húz hasznót, amiből tud. — Egy csöndes szeptemberi este — vacsora után történt, — békés nyugalommal ültek együtt mindannyian. Az apa egy régi újságbeli képrejtvenyt próbált megfejteni, míg Baby látszólag tanult. S a nyugodalmis csöndességben egyszerre fölcsendült Baby éies hangja: — Szeretném tudni, mikor megy már egyszer férjhez Sarolta... — Szóltányi urnak kiesett a kezéből az újság; a mama czeruzája pedig, mely eddig engedelmesen követte a rejtvény kanyargós útjait, most engedetlen görbe vonalban keresztül szaladt az egész találynon. Sarolta Babyre nézett; szeméből halálos rémület sugárzott; aztán fölkielt és megrögyő léptekkel vászorgott ki a szobából. — Mire vöndt te kíváncsi? kérdezte Szóltányi ur, mint aki nem jól hallott s oda állt Baby elé. — Baby most összeszedte minden bátorságát, de azért is a hangja remegésén hogy ez a végső erőfeszítés: — Miért nem megy férjhez, ha udvarlója van... — Miye van?! — kiáltott föl Szóltányiné csaknem zokogva.

És miért ez az igazolmányos állapot? Azért, mert nem Konecsny János, hanem más lett a plebánus! Helyesebben, mert Kotán János és nem más lett a felsőszentgyörgyi lelkész.

De ki ennek az oka? Talán az egri érsek? Hiszen az egri érsek nem nevezhette ki Konecsny Jánost, kit a felsőszentgyörgyi nem ajánlottak neki kinevezésre.

Ki hát az oka? Megmondjuk. Konecsny János sok baj és viszontagság közepett 8 esztendőig működött a felsőszentgyörgyi teljes meglégedésére. Végre elérkezett az ideje annak, hogy Felsőszentgyörgyön papot válasszanak.

Erdeküldünk, tudakozódunk, hogy áll a Konecsny János ügye? Biztató híreket vettünk s majdnem biztosra vettük, hogy Konecsny János elnyeri fáradozásainak jutalmát, megválasztják.

Őrült a lelkünk, szívünkre szeretettük volna őlelni az egész Felsőszentgyörgyöt, a miért nemes és őnzetlen fáradozást, becsületes munkát és buzgóságot jutalmazni akart. De, sajnos, örömlünk korai volt nagyon! A választás családostá érlelt számunkra. Konecsny János megbukott! Csodálatos! Hogy történt, hogy? Hón szerették s mégis bukáni engedték? Melyekben lett volna, s még sem választották meg? Miért nem szervezkedtek s miért nem biztosították neki a többséget? Ugye bizony elbiztították magokat s nem nagyon törődtek a hön szeretett Konecsny Jánossal? Valóban megérdemelték volna, hogy se ebédet, se vacsorát ne kapjanak otthon s tetejébe azt, hogy a felsőszentgyörgyi jobb részű eleme ne Kotán Jánosra, Törőczy Istvánra, vagy nem tudom kire nehezteljen, hanem önkre, igen Konecsny János választóra, a miért oly könnyen fogták a dolgot, elbizakodtak, résen nem állottak, szóval a miért bukáni engedték Konecsny Jánost, 'hön szeretett lelkéjüket.

Igen, önk a hibásak, önk az okai a bukásnak, önk rotonták el a dolgot s most még duzzognak, fenyegetőznek, verekednek, beverik az ablakokat, folytonos igazolmányos tartják az árthatlan népet és lehetetlenné akarják tenni a legártatlanabbat, Kotán János lelkészüket?

No hát mi azt mondjuk, hogy önknek minden, de minden sikerülhet, kitéphetik a szivekből a vallásosságot, az Istenbe vetett hitet, megingathatják A hitűséget, felperkelhetik megynécs feje fölött a házakat, meg- és agyonverhetnek 100 és 100 embert; azt azonban nem érik meg soha, hogy Kotán Jánost Felsőszentgyörgyűről kimozdítsák.

Talán nem egészen alaptalan a fellezésünk, midőn azt hisszük, hogy a felsőszentgyörgyiek szűk látókörükben nagy merészen, de ép oly mértékben hibásan gondolják, hogy viselkedéssel használnak Konecsny Jánosnak, a kit pedig csak lát-szétolag karoltak fel, a kire ráparazolt szere-tek csak hamis bankó volt, a kit, mikor tetre került a sor, csúfosan elhagytak s bukni engedték.

Ne ámitásk magokat! Minél tovább űzik éretlen játékukat, annál többet ártnak neki, mert könnyen feltehető, hogy az egyházmegyei hatóság a felsőszentgyörgyi állapotokat, talán nem egészen indokolatlanul, Konecsny János szám-láására írja s azután, ha, betelik a pohár, az állapotokért őt teszi felelőssé. — Mert nem lehetetlenség az egyházmegye részéről az a fellevés, hogy Konecsny János az, a ki még most is szítja a tüzet, biztatván a felsőszentgyörgyieket, hogy csak tartsanak ki, eljön az idő, a midőn ohajuk, kivánásuk, akaratauk teljesülni fog.

Hiába való biztatás! Sem most, sem ezután — talán soha! Igen, mi azt mondjuk, hogy Konecsny János soha sem lehet többet felsőszentgyörgyi lelkész.

A felsőszentgyörgyiek magok juttatták ideig a dolgot. Ha a felsőszentgyörgyiek bele nyugodnak a választás nem várt eredményébe, ha már annyira megszerették Konecsny Jánost, legalább azon remény élthetett volna őket, hogy évek múltán, talán Kotán János esetleges előléptetése folytán megüresedik a felsőszentgyörgyi plebánia s akkor visszajöhet — visszajöhet Konecsny Jánost! Igy azonban hagyjanak fel minden reményvel, mert viselkedésökkel, orlaszokkal, akadályokkal raknak Konecsny János visszatérésének útjára. Az egri érsek soha sem engedte meg Konecsny Jánosnak, hogy a felsőszentgyörgyi plebániát valaha kérje. — Miért? — Egyszerűen azért, mert a felsőszentgyörgyieknek Konecsny Jánoshoz való túlságos ragaszkodása és e ragaszkodásnak annyira vallástalan, istentelen és erkölcsötlen megnyilatkozása fényt éppen nem, hanem árnyat vet Konecsny Jánosra. Ha pedig egy paphoz csak gyanúságnak látszó dolog legparányabb árnyéka fér, tudják meg, hogy annak befellegzett!

Ha a felsőszentgyörgyiek a józan itéletből folyó igazságos alapon megállnak, lelkiismeretük semmi szin alatt nem engedte volna meg nekik, hogy a szomszédba szaladva a választás körülményeinek egyszálú ismer-tetésével tévútra vezessenek egy tekintélyes és jó hírű egyházjogtudóst. — Erre vonatkozó észrevételünket jövő számunkban hozzuk.

Polgátlak.

— Udvarol neki egy postatiszt. — Postatiszt? Hm, — szolt az apa, szakkállt simogatva. — Hát aztán miért nem szoltok nekem erről? Miért tartjátok ezt titokban? — kérdezte tovább ártatlanul. Hol az a lány? Jöjjön be.

A következő séta után Horváth Dezsőnek már nem kellett az utca végén elválnia Saroltától s az első vasárnapon már ebédre volt hivatalos Szoltsányiékánál. Három-négy látogatás után pedig megállapították az eljegyzés időpontját is. A fiatal úr szerényen előadott kérel-mét a boldog apa örömmel teljesítette. Sarolta sírt. Baby azonban a családottak szemrehányó haragjával tekintett Saroltára és panaszosan szolt: Apa! Nem szabad így elkönnyelműsködni a dolgot. Mi lesz az én aranyórámmal így?

De a négyzögletű piros tokoska lát-tára melyet a völgyény az asztalra helyezett, szerette volna megölelni, megcsókolni a völgyényt. Hanem hát ezt nem lehetett. De egy jelentős, pajkos pillantással mégis jelét adta haládatosságának, a mi elől azonban a völgyény zavartan menekült. Aztán Baby fölhumta, az órát s az iczi-piczi aranyóra vidáman ketygett. — Azt hiszem, megérdemeltem gon-dolta büszkén Baby s mindnyájuk közt ő volt a legboldogabb.

hozni. Így lett a Zagyva medre hajdanában szépen átvarázsolva kies helyeké. Régi korunknak iparszerű épitménye lett a hajdani szerszék-ház, mint sörház, mert hát bizony még apánk jász sört is ihattak. Boldog kor hová tüntel? Ma már ezen régi sörház-alkotmány nem méltó sem korunkhoz, sem városunk díszére nincs, hanem egyik legdísztelenebb középület a város egyik legszebb pontján. Ennek helyén kell a jász törvényszéknek felépülnie.

Az ott elvonuló Zagyva medrére egyenes köfállal, a mint a legényegyletnek elvonuló hidjárata kezdődik, ától véve a vonalat. A meder szűkebb lesz, de mélyebb. A köfal és az épület közt támadó víz betöltendő.

A törvényszéknek úgy nevezett frontja a mostani Szálló-utczára nézne. A szárnya az épületnek a Zagyva részén, míg a másik szárnya a Kunházi-utczáig haladna.

Ez utóbbi szárny-fronttal lenne ellátva, a mely a Bordás-féle, illetőleg a Nagy Sándor-féle házra nézne. Ez a szárny képezné folytatólagosan annak idején az új megye-székházat, mely tovább építendő lenne a Pray-féle ház és azon utcában más nehány házhelyen a Zagyvaparton elvonulva, az új-székház további szárnyát összeköve a jelenben építendő törvényszékkal, a minék alapján egy különleges épületet nyernénk. Mondani sem kell itt szintén egy köfal lesz a mederre húzva, a köfal és épületek közt gyalogosút (köz-ut) fásítva lenne alakítandó. A jelenleg háromszögben elterülő Nagy Sándor ipariskola, Köller stb. házak ott egy térnek lennének kisajátítandók, a hol a későbbi ház nemzedék mindazon nagyságnak, a kinek érdemei folytán régi dicsőségünket vissza-szereshetjük annak méltó szobra fogna elhelyeztetni.

Mondanom sem kell, hogy két emeletes építkezésről esik szó. S míg a megyeszékhelyezés meg nem történt, csonka lesz az építkezés, ha talán mindezen helyek a törvényszék által fel nem lennének használfva. Ideiglenesen más hivatalok nyerhetnének benne elhelyezést, avagy egyéb közintézmé-nyek.

Nem a legszebb pontra épülné-e fel úgy a jász törvényszék s annak idején a megyei székhely? Nem valódi remske, panorámája lenne ott minden? Nem a legegész-ségsébb helye lenne-e itt?

Pormentes, tiszta levegőt szolgáltatna-e e tér az ott egész nap dolgozó szellem-munkások számára? De: fejlődne tovább a magán-építkezés, a mostani egyik legelhagy-tottabb városrészén át, a kies fekvésű Zagyva mellett.

A természeti szépséget, mert hát folyók, hegyek már csak a természet adományait ugy-e bizony? kiegészítene szép iránti táplál értekez a emberi alkotó erővel. Felvetni hallottam azon eszmét, hogy a leendő törvényszék a nagytemplom mellett, a Csincsapartján építetnék fel. Nem annak való hely.

Iparcsarnoknak kellene itt létesülni, a hová a mostani helyen levő nyüzögő székék is alól helyet foglalnának, míg annak első emeletén a jászpar aruknak csarnoka lenne, a miről talán majd máskor beszélhetünk. Nagy dolgok biz ezek, a mihez mint a háborúhoz csak pénz, pénz és pénz szükség. És most is van háború. Mi is háborút folytatunk régi nagyságnak visszaállításáért, kell tehát, hogy pénzünk is legyen. De: valamin a pénz még nem eléggé biztosítja a győzelm-et, úgy nálunk sem biztos a helyes tervnek kivitele, ehhez már miként említettem szépség iránti érzék is szükséges.

Bizony itt volna már az ideje, hogy legalább középületek mikénti elhelyezése oly szépséges bizottságra bizatnék, melynek tagjai tekintetben kintűnek és semmi kifogásolni valót nem hagyunk hátra. Ilyen férhák, ha szép számmal nem is, de mégis vannak. A legmélyebb loyaltással emlitem fel, mint az izlés, mint a szépséget iránti lelkének fogékonyaságáról kiváló nemes főpapunkat, a minden szempért lelkesültni tudó királyi tanácsosunkat, a sok helyet beutazott, tapasztalt, mindezekért semmi társadástól nem sajnáló, volt helyettesített helyettes polgármesterün-ket, a szépséget iránt nagy hajlomot szem-

előző számunkban hoztuk.

Folytatjuk.

Jászberény szépsége.

Ira: Szabó János.

„A természet által nyújtott előnyöket használjuk fel sikeresen. Gyönyörködünk a természet által ingyen adott szépségeknél. S ezen szépséget szellemi erőnkkel ne rontsuk, hanem iparkodjunk annak fejlesztéséhez hozzájárulni, mert csak ezek útján nemesedhetik szívünk minden jó, hasznos és szép után. Egy igaz bölcsnek ezen a fany mondatai jutnak eszembe, a midőn csekély tehet-ségemmel fogva e szerény lap hasábjain talán sokak előtt érdekelten, majd kihíphet-lennek látszó dologgal járulok a nagykö-zönség elé. Jászberény szépsége, címén, első sorban azokhoz, a kiket illet, szóljanak a hitvány sorok. Talál áll tőlem minden személyes-ke-désnek bármiféle gondolata. S csupán csak ez a dolog áll előttem. Egyéni nézet, a melyben talán csaladkozhatok, mert hát, ember vagyok, de leginkább igazságom érzelmében teszem.

Hogyan jász dicsó elődjünk a természet által nyújtott előnyöket korok szellemében a köz-jóra szépen ki tudták használni, mutatják a régi malmok helyei, majd egész utcasora volt a bőr-iparosoknak. A szép iránti érzék-kkel a természet szépségeit nem alacso-nyították, hanem iparkodtál azt összhangba

szabó Jánosnak, a kinek elterü-letétől kezdődik, ától véve a vonalat. A meder szűkebb lesz, de mélyebb. A köfal és az épület közt támadó víz betöltendő.

A törvényszéknek úgy nevezett frontja a mostani Szálló-utczára nézne. A szárnya az épületnek a Zagyva részén, míg a másik szárnya a Kunházi-utczáig haladna.

Ez utóbbi szárny-fronttal lenne ellátva, a mely a Bordás-féle, illetőleg a Nagy Sándor-féle házra nézne. Ez a szárny képezné folytatólagosan annak idején az új megye-székházat, mely tovább építendő lenne a Pray-féle ház és azon utcában más nehány házhelyen a Zagyvaparton elvonulva, az új-székház további szárnyát összeköve a jelenben építendő törvényszékkal, a minék alapján egy különleges épületet nyernénk. Mondani sem kell itt szintén egy köfal lesz a mederre húzva, a köfal és épületek közt gyalogosút (köz-ut) fásítva lenne alakítandó. A jelenleg háromszögben elterülő Nagy Sándor ipariskola, Köller stb. házak ott egy térnek lennének kisajátítandók, a hol a későbbi ház nemzedék mindazon nagyságnak, a kinek érdemei folytán régi dicsőségünket vissza-szereshetjük annak méltó szobra fogna elhelyeztetni.

Mondanom sem kell, hogy két emeletes építkezésről esik szó. S míg a megyeszékhelyezés meg nem történt, csonka lesz az építkezés, ha talán mindezen helyek a törvényszék által fel nem lennének használfva. Ideiglenesen más hivatalok nyerhetnének benne elhelyezést, avagy egyéb közintézmé-nyek.

Nem a legszebb pontra épülné-e fel úgy a jász törvényszék s annak idején a megyei székhely? Nem valódi remske, panorámája lenne ott minden? Nem a legegész-ségsébb helye lenne-e itt?

Pormentes, tiszta levegőt szolgáltatna-e e tér az ott egész nap dolgozó szellem-munkások számára? De: fejlődne tovább a magán-építkezés, a mostani egyik legelhagy-tottabb városrészén át, a kies fekvésű Zagyva mellett.

A természeti szépséget, mert hát folyók, hegyek már csak a természet adományait ugy-e bizony? kiegészítene szép iránti táplál értekez a emberi alkotó erővel. Felvetni hallottam azon eszmét, hogy a leendő törvényszék a nagytemplom mellett, a Csincsapartján építetnék fel. Nem annak való hely.

Iparcsarnoknak kellene itt létesülni, a hová a mostani helyen levő nyüzögő székék is alól helyet foglalnának, míg annak első emeletén a jászpar aruknak csarnoka lenne, a miről talán majd máskor beszélhetünk. Nagy dolgok biz ezek, a mihez mint a háborúhoz csak pénz, pénz és pénz szükség. És most is van háború. Mi is háborút folytatunk régi nagyságnak visszaállításáért, kell tehát, hogy pénzünk is legyen. De: valamin a pénz még nem eléggé biztosítja a győzelm-et, úgy nálunk sem biztos a helyes tervnek kivitele, ehhez már miként említettem szépség iránti érzék is szükséges.

Bizony itt volna már az ideje, hogy legalább középületek mikénti elhelyezése oly szépséges bizottságra bizatnék, melynek tagjai tekintetben kintűnek és semmi kifogásolni valót nem hagyunk hátra. Ilyen férhák, ha szép számmal nem is, de mégis vannak. A legmélyebb loyaltással emlitem fel, mint az izlés, mint a szépséget iránti lelkének fogékonyaságáról kiváló nemes főpapunkat, a minden szempért lelkesültni tudó királyi tanácsosunkat, a sok helyet beutazott, tapasztalt, mindezekért semmi társadástól nem sajnáló, volt helyettesített helyettes polgármesterün-ket, a szépséget iránt nagy hajlomot szem-

előző számunkban hoztuk.

Folytatjuk.

Jászberény szépsége.

Ira: Szabó János.

„A természet által nyújtott előnyöket használjuk fel sikeresen. Gyönyörködünk a természet által ingyen adott szépségeknél. S ezen szépséget szellemi erőnkkel ne rontsuk, hanem iparkodjunk annak fejlesztéséhez hozzájárulni, mert csak ezek útján nemesedhetik szívünk minden jó, hasznos és szép után. Egy igaz bölcsnek ezen a fany mondatai jutnak eszembe, a midőn csekély tehet-ségemmel fogva e szerény lap hasábjain talán sokak előtt érdekelten, majd kihíphet-lennek látszó dologgal járulok a nagykö-zönség elé. Jászberény szépsége, címén, első sorban azokhoz, a kiket illet, szóljanak a hitvány sorok. Talál áll tőlem minden személyes-ke-désnek bármiféle gondolata. S csupán csak ez a dolog áll előttem. Egyéni nézet, a melyben talán csaladkozhatok, mert hát, ember vagyok, de leginkább igazságom érzelmében teszem.

Hogyan jász dicsó elődjünk a természet által nyújtott előnyöket korok szellemében a köz-jóra szépen ki tudták használni, mutatják a régi malmok helyei, majd egész utcasora volt a bőr-iparosoknak. A szép iránti érzék-kkel a természet szépségeit nem alacso-nyították, hanem iparkodtál azt összhangba

szabó Jánosnak, a kinek elterü-letétől kezdődik, ától véve a vonalat. A meder szűkebb lesz, de mélyebb. A köfal és az épület közt támadó víz betöltendő.

A törvényszéknek úgy nevezett frontja a mostani Szálló-utczára nézne. A szárnya az épületnek a Zagyva részén, míg a másik szárnya a Kunházi-utczáig haladna.

Ez utóbbi szárny-fronttal lenne ellátva, a mely a Bordás-féle, illetőleg a Nagy Sándor-féle házra nézne. Ez a szárny képezné folytatólagosan annak idején az új megye-székházat, mely tovább építendő lenne a Pray-féle ház és azon utcában más nehány házhelyen a Zagyvaparton elvonulva, az új-székház további szárnyát összeköve a jelenben építendő törvényszékkal, a minék alapján egy különleges épületet nyernénk. Mondani sem kell itt szintén egy köfal lesz a mederre húzva, a köfal és épületek közt gyalogosút (köz-ut) fásítva lenne alakítandó. A jelenleg háromszögben elterülő Nagy Sándor ipariskola, Köller stb. házak ott egy térnek lennének kisajátítandók, a hol a későbbi ház nemzedék mindazon nagyságnak, a kinek érdemei folytán régi dicsőségünket vissza-szereshetjük annak méltó szobra fogna elhelyeztetni.

Mondanom sem kell, hogy két emeletes építkezésről esik szó. S míg a megyeszékhelyezés meg nem történt, csonka lesz az építkezés, ha talán mindezen helyek a törvényszék által fel nem lennének használfva. Ideiglenesen más hivatalok nyerhetnének benne elhelyezést, avagy egyéb közintézmé-nyek.

Nem a legszebb pontra épülné-e fel úgy a jász törvényszék s annak idején a megyei székhely? Nem valódi remske, panorámája lenne ott minden? Nem a legegész-ségsébb helye lenne-e itt?

Pormentes, tiszta levegőt szolgáltatna-e e tér az ott egész nap dolgozó szellem-munkások számára? De: fejlődne tovább a magán-építkezés, a mostani egyik legelhagy-tottabb városrészén át, a kies fekvésű Zagyva mellett.

A természeti szépséget, mert hát folyók, hegyek már csak a természet adományait ugy-e bizony? kiegészítene szép iránti táplál értekez a emberi alkotó erővel. Felvetni hallottam azon eszmét, hogy a leendő törvényszék a nagytemplom mellett, a Csincsapartján építetnék fel. Nem annak való hely.

Iparcsarnoknak kellene itt létesülni, a hová a mostani helyen levő nyüzögő székék is alól helyet foglalnának, míg annak első emeletén a jászpar aruknak csarnoka lenne, a miről talán majd máskor beszélhetünk. Nagy dolgok biz ezek, a mihez mint a háborúhoz csak pénz, pénz és pénz szükség. És most is van háború. Mi is háborút folytatunk régi nagyságnak visszaállításáért, kell tehát, hogy pénzünk is legyen. De: valamin a pénz még nem eléggé biztosítja a győzelm-et, úgy nálunk sem biztos a helyes tervnek kivitele, ehhez már miként említettem szépség iránti érzék is szükséges.

Bizony itt volna már az ideje, hogy legalább középületek mikénti elhelyezése oly szépséges bizottságra bizatnék, melynek tagjai tekintetben kintűnek és semmi kifogásolni valót nem hagyunk hátra. Ilyen férhák, ha szép számmal nem is, de mégis vannak. A legmélyebb loyaltással emlitem fel, mint az izlés, mint a szépséget iránti lelkének fogékonyaságáról kiváló nemes főpapunkat, a minden szempért lelkesültni tudó királyi tanácsosunkat, a sok helyet beutazott, tapasztalt, mindezekért semmi társadástól nem sajnáló, volt helyettesített helyettes polgármesterün-ket, a szépséget iránt nagy hajlomot szem-

előző számunkban hoztuk.

Folytatjuk.

Jászberény szépsége.

Ira: Szabó János.

„A természet által nyújtott előnyöket használjuk fel sikeresen. Gyönyörködünk a természet által ingyen adott szépségeknél. S ezen szépséget szellemi erőnkkel ne rontsuk, hanem iparkodjunk annak fejlesztéséhez hozzájárulni, mert csak ezek útján nemesedhetik szívünk minden jó, hasznos és szép után. Egy igaz bölcsnek ezen a fany mondatai jutnak eszembe, a midőn csekély tehet-ségemmel fogva e szerény lap hasábjain talán sokak előtt érdekelten, majd kihíphet-lennek látszó dologgal járulok a nagykö-zönség elé. Jászberény szépsége, címén, első sorban azokhoz, a kiket illet, szóljanak a hitvány sorok. Talál áll tőlem minden személyes-ke-désnek bármiféle gondolata. S csupán csak ez a dolog áll előttem. Egyéni nézet, a melyben talán csaladkozhatok, mert hát, ember vagyok, de leginkább igazságom érzelmében teszem.

Hogyan jász dicsó elődjünk a természet által nyújtott előnyöket korok szellemében a köz-jóra szépen ki tudták használni, mutatják a régi malmok helyei, majd egész utcasora volt a bőr-iparosoknak. A szép iránti érzék-kkel a természet szépségeit nem alacso-nyították, hanem iparkodtál azt összhangba

Hogyan jász dicsó elődjünk a természet által nyújtott előnyöket korok szellemében a köz-jóra szépen ki tudták használni, mutatják a régi malmok helyei, majd egész utcasora volt a bőr-iparosoknak. A szép iránti érzék-kkel a természet szépségeit nem alacso-nyították, hanem iparkodtál azt összhangba

szabó Jánosnak, a kinek elterü-letétől kezdődik, ától véve a vonalat. A meder szűkebb lesz, de mélyebb. A köfal és az épület közt támadó víz betöltendő.

A törvényszéknek úgy nevezett frontja a mostani Szálló-utczára nézne. A szárnya az épületnek a Zagyva részén, míg a másik szárnya a Kunházi-utczáig haladna.

Ez utóbbi szárny-fronttal lenne ellátva, a mely a Bordás-féle, illetőleg a Nagy Sándor-féle házra nézne. Ez a szárny képezné folytatólagosan annak idején az új megye-székházat, mely tovább építendő lenne a Pray-féle ház és azon utcában más nehány házhelyen a Zagyvaparton elvonulva, az új-székház további szárnyát összeköve a jelenben építendő törvényszékkal, a minék alapján egy különleges épületet nyernénk. Mondani sem kell itt szintén egy köfal lesz a mederre húzva, a köfal és épületek közt gyalogosút (köz-ut) fásítva lenne alakítandó. A jelenleg háromszögben elterülő Nagy Sándor ipariskola, Köller stb. házak ott egy térnek lennének kisajátítandók, a hol a későbbi ház nemzedék mindazon nagyságnak, a kinek érdemei folytán régi dicsőségünket vissza-szereshetjük annak méltó szobra fogna elhelyeztetni.

Mondanom sem kell, hogy két emeletes építkezésről esik szó. S míg a megyeszékhelyezés meg nem történt, csonka lesz az építkezés, ha talán mindezen helyek a törvényszék által fel nem lennének használfva. Ideiglenesen más hivatalok nyerhetnének benne elhelyezést, avagy egyéb közintézmé-nyek.

Nem a legszebb pontra épülné-e fel úgy a jász törvényszék s annak idején a megyei székhely? Nem valódi remske, panorámája lenne ott minden? Nem a legegész-ségsébb helye lenne-e itt?

Pormentes, tiszta levegőt szolgáltatna-e e tér az ott egész nap dolgozó szellem-munkások számára? De: fejlődne tovább a magán-építkezés, a mostani egyik legelhagy-tottabb városrészén át, a kies fekvésű Zagyva mellett.

A természeti szépséget, mert hát folyók, hegyek már csak a természet adományait ugy-e bizony? kiegészítene szép iránti táplál értekez a emberi alkotó erővel. Felvetni hallottam azon eszmét, hogy a leendő törvényszék a nagytemplom mellett, a Csincsapartján építetnék fel. Nem annak való hely.

Iparcsarnoknak kellene itt létesülni, a hová a mostani helyen levő nyüzögő székék is alól helyet foglalnának, míg annak első emeletén a jászpar aruknak csarnoka lenne, a miről talán majd máskor beszélhetünk. Nagy dolgok biz ezek, a mihez mint a háborúhoz csak pénz, pénz és pénz szükség. És most is van háború. Mi is háborút folytatunk régi nagyságnak visszaállításáért, kell tehát, hogy pénzünk is legyen. De: valamin a pénz még nem eléggé biztosítja a győzelm-et, úgy nálunk sem biztos a helyes tervnek kivitele, ehhez már miként említettem szépség iránti érzék is szükséges.

Bizony itt volna már az ideje, hogy legalább középületek mikénti elhelyezése oly szépséges bizottságra bizatnék, melynek tagjai tekintetben kintűnek és semmi kifogásolni valót nem hagyunk hátra. Ilyen férhák, ha szép számmal nem is, de mégis vannak. A legmélyebb loyaltással emlitem fel, mint az izlés, mint a szépséget iránti lelkének fogékonyaságáról kiváló nemes főpapunkat, a minden szempért lelkesültni tudó királyi tanácsosunkat, a sok helyet beutazott, tapasztalt, mindezekért semmi társadástól nem sajnáló, volt helyettesített helyettes polgármesterün-ket, a szépséget iránt nagy hajlomot szem-

előző számunkban hoztuk.

Folytatjuk.

Jászberény szépsége.

Ira: Szabó János.

„A természet által nyújtott előnyöket használjuk fel sikeresen. Gyönyörködünk a természet által ingyen adott szépségeknél. S ezen szépséget szellemi erőnkkel ne rontsuk, hanem iparkodjunk annak fejlesztéséhez hozzájárulni, mert csak ezek útján nemesedhetik szívünk minden jó, hasznos és szép után. Egy igaz bölcsnek ezen a fany mondatai jutnak eszembe, a midőn csekély tehet-ségemmel fogva e szerény lap hasábjain talán sokak előtt érdekelten, majd kihíphet-lennek látszó dologgal járulok a nagykö-zönség elé. Jászberény szépsége, címén, első sorban azokhoz, a kiket illet, szóljanak a hitvány sorok. Talál áll tőlem minden személyes-ke-désnek bármiféle gondolata. S csupán csak ez a dolog áll előttem. Egyéni nézet, a melyben talán csaladkozhatok, mert hát, ember vagyok, de leginkább igazságom érzelmében teszem.

Hogyan jász dicsó elődjünk a természet által nyújtott előnyöket korok szellemében a köz-jóra szépen ki tudták használni, mutatják a régi malmok helyei, majd egész utcasora volt a bőr-iparosoknak. A szép iránti érzék-kkel a természet szépségeit nem alacso-nyították, hanem iparkodtál azt összhangba

Hogyan jász dicsó elődjünk a természet által nyújtott előnyöket korok szellemében a köz-jóra szépen ki tudták használni, mutatják a régi malmok helyei, majd egész utcasora volt a bőr-iparosoknak. A szép iránti érzék-kkel a természet szépségeit nem alacso-nyították, hanem iparkodtál azt összhangba

be állva vele, hogy tulajdonképen mi czélja az én privát személyem ellen intézett menyéltet?

Ezzel tehát lestem-vántam a kedves találkozás, de két nappig nem sikerült. Végre f. hó 23-án délelőtt hivatali főnökömtől egy órai szabadságot kérvén, a bíróságtól jövet a város székháza előtt találkoztam Spitzer Adolfal, s kértem egész udvariassággal, hogy legyen szives a levelben hivatkozott ítéletnek felmutatni. Ő a nem várt kérésre himelt-hámolt s azt mondta, hogy most nincs nála, de az ügy igaz, már tudniillik, hogy én tolvaj vagyok. Ezt a kijelentést hallotta az időközben közel érkező Ziska János városi őrök is, kit tudvalegőleg lapja legutóbbi számában már szintén meg-mart, rágalmozott. Ekkor én a becsületem ily perfid érintésén felháborodva, hazudik! kidálték reá. Erre ő tetleges támadást sejtve, pár lépést hátraugrott, revolverét kimar-kolászva zsebéből, köpönyegje alól reám lött. A lövés lábam között ment el. Ekkor önvédelem tudatában fél kezemmel revolveres kezét fogtam le, míg a másik kezemmel többször arculavágtam, miközben Ziska János, hogy a szándékos emberölésnek elejét vegye, több ütést mért reá, én pedig földre tetertem, revolveres kezét mindaddig a földhöz szorítva, míg hívásomra rendőr nem érkezett.

Ez az eddig is, s ma már kétségtelven az ő nyomtatott papírosán szelvény-bosszában elferdített és elhazudott szinvalóság. A rend-örtség által nyomban feljegyített vizsgálatból kintetszőleg én teljesen fegyvertelenül, bot nél-kül, tiszta puszta kézzel álltam a gyilkoló czélzattal támadás előtt, tehát nem mint fá-madó, hanem a jogos önvédelem lehető terhén.

A fenyítés után — melyivel tartos-tam a közönségnek — szegyenkezve ismerem be, hogy őrltségt volt kokckára tenfi életem egy arra éppen-ki nem ható, luetikus agy-velőben szülemlett sértésért.

A fenyítő feljelentést annak rendje és módja szerint megtettem, ugyszintén mint köztisztviselő, felegyemi hatóságomnál az eset-et bejelentettem. Leghatározottabb akaratom ellenére én kikézdtem ezt a komoly bajban ajavészekelő, siránkozó hóst, folytassa, a ki-nek nyomra beveszi, én nem foglalkozom többé vele. Tőlem rágalmozhat, hazudhat tet-zése szerint, annak sulya nincs. Nem hi-szem, hogy e város és a jászvidék egészé-ség gondolkozású közönsége az általa írot-taknak csak egy pillanatra is hitelt adna.

Belezny László, a »Jászberényi« írójelős szerkesztője.

TERE-FERE.

A magyar nőtisztele.

Europa összes népei között a magyar-nak van a legtöbbet a családi élete. Ma-értünk tökéletes családi élet alatti?

Ha a bizalom a férfi és a nő között benső, ha a férfi és a feleség kölcsönösen tisztelik és becsülik egymást, ha az életszük-ség okozta viszályokat békés szeretettel el-simítják, ha a házastársak egymás oldalán megtalálják majd az örömet, a mit az élettől vártak, — arra a családi életre azt mondjuk, hogy az tökéletes.</

... jog, a törvénykezési, a közgazdasági és közlekedési bizottságba, végül a királyi és országos legfőbb fegyelmi bíróságba rendes tagul választotta. Dr. gróf Almásy Imre ezen kitüntetéshez gratulál Jászberény város egész polgársága és örömet fejez ki afelől, hogy a főrendiház a főispán-közéleti és politikai tevékenységét így honorálta.

— **Kinevezés.** A földmívelésügyi miniszter Szabó Istvánt a helybeli m. kir. földmívelési iskola jeles tehetségu igazgatóját a kassai gazdasági iskolához tanárrá nevezte ki. Ezen kétségkívül megérdemelt előléptetéshez szívóbról gratulálunk, nem mulasztatván el mégis sajnálattal kifejezni akkor, amikor Szabó Istvánban kassai gazdasági iskolánk egy kitűnő előharcosát veszítjük el. Szabó Istvánok érdeme ugyanis a kir. földmívelési iskolának jó hírneve körül összpontosul, melyet valóban a minta iskola színvonalára emelt, agilis ténykedésével és kiváló szakértelmével.

— **Streitman András** főgimnáziumunk jeles tanára 4 hónapos súlyos betegségéből a héten szerencsésen felépült. Elgyengülése következtében csak január 1-én kezdheti meg a tanítást, amit volt tanyitványai óhajtvá várnak. — A szerencsés felgyógyuláshoz őszintén gratulálunk és kívánjuk, hogy egészsége tartós legyen.

— **Beszámoló.** Dr. Okolicsányi László a jákóhalmi kerület orsz. képviselője, ma, október 27-én, délután 3 órakor beszámoló beszédet tart. — A beszéd iránt nagy az érdeklődés.

— **A jászberényi szarui ltr. hitközség.** Emellettük már, hogy a jászberényi hitközség önállóan szervezkedik. Az alakuló gyűlés határozatához képest az alapszabályok már a napokban elkészülnek. Ugy hiszik, hogy a maradi párt csak ezt várja, mert az alapszabályokat perrel akarja megtámadni. Bizonyos azonban, hogy a törvényszék helyben fogja hagyni a hitközség intézkedését, mert az teljesen korrekt, méltányos és igazságos volt. Szüksége is volt már a fényszarui törvényszéknek arra, hogy modern férfiak álljanak az élére, ki a szervezés nehéz munkáját keresztülvittek.

— **Gyászhir.** Egy tisztességben és becsületben megözönlött aggyatán városi polgárt tettünk a héten örök nyugalomra. **Schwarz Ádám** helybeli kereskedő végezte be az emberi kor végső határán földi pályáját. Hogy mily óriási számú család gyászolja, kitűnik a közre bocsájtott következő jelentésből:

Alulírottak fájdalommal tudatjuk, hogy férjem, illetőleg édes atyánk, nagyatyánk **Schwarz Ádám** f. hó 20-án délután fél 6 órakor életének 73-ik, boldog házasságának 49-ik évében elhunyt. F. hó 22-én d. u. 3 órakor fogjuk az ltr. sírkertben örök nyugalomra helyezni. Jászberény, 1907. október hó 21-én. Áldás és béke poraira! Özv. Schwarz Ádámné, szül. Deutsch Rozália, neje. Özv. Schwarz Eszter, Steinfeld Sándorné szül. Schwarz Julia, Jász József, Berger Vilmosné szül. Schwarz Sarolta, Schwarz Ignácz, Steiner Ignácz, Steiner Józsefné szül. Schwarz Gizella, dr. Jász Béla, Jász András, gyermekei. Steinfeld Sándor, Jász Józsefné szül. Stromf Laura, Berger Vilmos, Schwarz Ignáczné szül. Weissenstein Regina, Steiner József vejei, menyei. Deutsch Adolf sógora. Schwarz Miksa, dr. Jász Jenő Schwarz Manó, Schwarz Sarolta, Schwarz Ilonka, Schwarz Terike, Steinfeld Jenő, Steinfeld Aladár, Steinfeld József, Jász Ilonka, Jász Miklós, Jász Boriska, Jász Lili, Jász István, Berger Matild, Berger Ilonka, Berger Endre, Berger Margit, Berger Pál, Berger Erzsébet, Berger Rózi. Berger Imre, Berger Klára, Schwarz Ilonka, Schwarz Dezső, Steiner Endre, Steiner Margit, Steiner Honka, Steiner Erzsébet, Steiner Klára, unokái, és nagyszámú rokoniak.

— **Halottak napján.** November 1-én, a halottak napján, a gimnázium hazafias műsora nem fog megtelekezni a hazai halottairól sem. A tápió-bicskei győztes csapatban elcsúszott bonifók díszöngére emelt

emlékoszlopnál ugyanis hazafias ünnepélyt fog rendezni, mely alkalommal Reiner Károly VIII. o. t. fog ünnepi beszédet mondani.

— **Egy Rákóczi kép.** Az úri kaszinó biliárd termében napok óta ki van állítva II. Rákóczi Pérencz olajban festett életnagyságu képe, mely a most városunkban tartózkodó sovárdi **Novos Vilmos** festő művésze ecsetei alól került ki. A legújabb művészi termék minden ízében úgy a statura, mint a pozíció tekintetében kifogásolhatatlan. A laikus szemnek első pillanatra rövidnek tetszik az alak buzogányt tartó jobb karja. Ez azonban onnan van, hogy az előtartott kar hajlása a sötétes háttérből csak erős szemügyre vétel folytán tűnhet ki. A hermelin palatka burkolt kék bársonyruhas alak természetli arányban $\frac{1}{2}$ nagyság. Az arcz történet hű és karakterisztikus. Az egész kép színezése az alkotással teljesen harmóniában áll. Szóval nagyban fogja díszíteni a kaszinó termét ez a kép. Mint értesültünk a kaszinó választmánya holnapi ülésében fog határozni a jeles festmény megvételét illetőleg. A vételár a munka nagyságához mérten nem nagy s így reméljük, hogy a választmány a kép megvétele mellett fog megdönteni.

— **Az iskolák építése.** Jászberény város belterületén építendő állami elemi iskolák építési munkáinak biztosítása iránt megtartott szűkebbkörű értekezésen ajánlatot tett vállalkozók közül a vallás és közoktatásügyi miniszter legutóbbi kelt leiratával, mint ahogy lapunk előző számában ezt óhajtottuk — **Kovács Sándor** Piífkó Dezső és Szabó Fekete János helybeli építési vállalkozó által az engedélyezett 115397 kor. 09 fillérré 17.75 % áremelés mellett tett ajánlatot fogadta el a kivétel alapjául. Egyben utasította a miniszter a kir. tanfelügyelőt, hogy vállalkozókkal a szerződést kösse meg. E szerint ezen végérvényes döntés folytán helybeli iparosok fogják az iskolákat építeni.

— **Művészet és sport.** Mint tudomást szerettünk városunk társadalmi, művészeti és sport életében nyereség számba megy **Ranzendorf Gyula** őrnagy, a honvédség új parancsnokának ide helyezése. A minden tekintetben gavallér őrnagy értesülésünk szerint sok olyan szép tulajdonsággal bír, melylyel városunk társadalmának sok hasznot tehet. Kiváló sport- és művészet kedvelő és a katonai szolgálat teljesítésén kívül az is főcélja, hogy tisztikarának a polgári társadalmi élet terén is kifejlessze a tekintélyét és a szimpatiait. Mint művész barát szeretettel foglalkozik a fényképezés és festészetel. Kis ideit itt tartózkodása alatt berlini oklevéllel kitüntetett jeles amatőrünk **Melzger Károly** társaságában, már több sikerült felvételt eszközölt Jászberény egyes kies fekvésű vidékéiről, azon némes célzattal, hogy ezen kevés szép dolgunk a városon kívül is ismeretessé legyenek. Alkatunk volt a két művész felvételeit megszemlélni és mondhatjuk, hogy azok művészi kivétel tekintetében elsőrendűek. Ezen szép és némes intenciója kívül most azon fáradozik, hogy a közölgő téli évadban társadalmi és sport összejöveteleket rendezzen. Így már csakugyan lsten hozta körönkbe a derék katonái!

— **Közművelődési gyűlésen.** A Hódmezővásárhelyi múlt vasárnap tartott Délvidéki Közművelődési Egyesület országos ülésén, mikor az egyesület fennállásának 25 éves jubileumát is tartotta, városunk képviselőjében dr. **Streitman Gyula** városi tiszti ügyész és **Huba Lajos** v. tanácsnok vettek részt. A kiüldötteink elragadtatással szólnak az ülés impozáns feloyásáról és arról a lekötő szíves vendég látásról, melyben részük volt. A nagygyűlésen az ország minden részéből mintegy 160 kiküldött vett részt.

— **Pótérettségi.** Illetékes helyről vetünk a következő értesítést: A budapest-vidéki tankerületben a december-havi gimnáziumi érettségi vizsgálatok a kecskeméti róm. kath. főgimnáziumban fognak megtartatni; és pedig a pótló- és kiegészítő érettségi vizsgálatok irásbeli része december 16., 17. és 18-án, a szóbeliek (úgy a pótlók, kiegészítő és valamint a javított) decz 19-án lesznek.

— **Esküvő.** Hoffer András városunk szülötte, a magy. ker. részvény társaság tisztviselője vasárnap délután tartotta esküvőjét Keleti Margit kisasszonnyal a hatvani ltr. templomban.

— **Kinevezések.** Pethes Tibor jászapáti anyakönyvvezető az igazságügyminiszter végrehajtóvá nevezte ki a györki kir. járásbíróvá. — Az új anyakönyvvezető f. hó 20-án foglalta el állását. — A király Brezanóci Sándort a budapesti kir. törvényszék vizsgálóbíróját a budapesti táblához táblabíróvá nevezte ki. — Az igazságügyminiszter dr. Karcsey Gyulát, szolnoki albirót az ottani törvényszékhez bíróvá, egyidejűleg pedig dr. Jákó Gyula szolnoki törvényszéki jegyzőt, a sátoralfajhelyi bírósághoz albirónak nevezte ki.

— **Hymen.** Ma délelőtt eszközlik a szolnoki plebánia templomban hűségeit **Hegedűs Mariska** városunk szülötte **Hegedűs Győző** kir. törvényszéki irodatiszt kedves leánya **Simosó Béla** szolmonoki dohánygyári tisztnek. Tanúk: **Nagy Emil** országgyűlési képviselő és **Sárosy Géza** bánya főmérnök.

— **Színészet.** Most már egész határozottan jelenthetjük olvasóinknak, hogy **Halmay Imre** társulatával kedden városunkba érkezik és szerdán már **Katalin** c. operettel az előadásokat is megkezdik. A társulat titkára 70 bérletet szerzett. A szelvény tulajdonosok szelvényeiket a jutalom- és vendégjátékok kivételével mindég beváltatják. Figyelmükbe ajánlhatjuk azonban azt, hogy a szelvényeket déli 12 óráig váltásák be, mert máséket esetleg nem kaphatják már meg a megfelelő helyet. — A jegyek a Gara-féle cukrázdában válthatók meg előre és a szelvények is ott váltakotók be.

— **Uj vízmű.** A helybeli kir. dohánybevitő telepen fűrt most már 10-ik artési kút felesleges vizének levezetése okoz mostanában gondot az intézőségnek, melyre nézve a víz levezetésének módját és irányát igen nehéz megállapítani a vízjogi szabályoknak és az érdekeknek megfelelőleg. Az a terv, hogy a felesleges víz a Rákóczi úton befelé vezetve, fedett csatornában át a korcsolya együletébe folyjon, aligha lehetséges, mert a korcsolya egyesület jégbiztonsága lenne veszélyeztetve a fedett csatornában ki nem hűlhető 22 fokos meleg víz beömlése által. Ez tehát, már t. i. a korcsolya egyesület, mint telekkönyvi szolgálat tulajdonosa által legnagyobb valószínűség szerint kifogás alá esik és pedig teljes joggal, mert ott a víz be nem fog soha fagygni. Nézetünk szerint leghelyesebb volna a csatorna megtörésével a feles vizet a korcsolya pálya melletti **Zagyva** ágazatba vezetni le.

— **Köszönet a részvétért.** Mindazon barátainknak és tisztelőinknek, kik feledhetlen jó édesatyánk végtisztessége alkalmából gyászunkban osztoztak és szíves részvételükkel fájalmunkat enyhíteni igyekeztek, ez úton mondok családunk nevében is köszönetet. Jászberény, 1907. október 25. Dr. Jász Béla ügyvéd.

— **Értesítés.** A gyorsírás minél nagyobb körben való terjedése végett az ez és az ebből merithető komoly haszon iránt érdeklődő tanító és nem tanító nők részére 1907. november 1-től — ingyenes tanfolyam tartását óhajtanám megkezdeni, — kérem azokat, kik részt akarnak e tanfolyamban venni, sziveskedjenek nálam 6. ker. 89. sz. lakásomban bármikor jelentkezni. Az órákat minden vasár- és ünnepnap délután 2-3 óráig tartanak valamelyik középületben. Legalább 10 jelentkező szükséges feltételük. Csak a gyorsírás iránt komolyan érdeklődők jelentkezzenek, mert eredménytelen tanfolyamnak (nem vagyok barátja Jászberény, 1907. október 21. **Czigány János** gyorsírás tanár, gyakorló ügyvéd.

— **Ösztöndíj pályázat.** Városunk polgármestere a héten hirdetett pályázatot 1 drb. 600 koronás Pintér Mihály féle ösztöndíjra. A pályázat feltételei: 1. Jászberényi születésű, 2. szegénység, 3. jó erkölcsi magaviselet, 4. jeles vagy jó érettségi bizonyítvány.

Nyílt-tér.
Egy teljesen jó állapotban levő fényképező gép jutányos áron eladó e lap kiadóhivatalában.

A Rákóczy-úton
egy oszmos úri lakás
azonnal kiadó.
Bővebbet e lap kiadóhivatalában, Szilvássy-féle ház.

Lapunk nyomdájában tanuló felvétetik, úgyszintén berakóleány is.

Próbáljon egyszer szerencsét Lukács Vilmos
bankházában

Budapest, V., Fűrdő-utca 10

egy osztály sorsjeggyel, melyvel egyszerűsebb esetben

Egy millió korona nyerhető.

A SORSJEGYEK ÁRAI:

$\frac{1}{10}$	$\frac{1}{5}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{1}$
K. 1.50	K. 3.—	K. 6.—	K. 12.—

az I. osztály húzási:

NOVEMBER 21-ÉN ÉS 23-ÁN.
Portóköltség elkerülése végett fenti bankházból való eredeti sorsjegyek helyben alantli cégégnél is kaphatók:
NOVOTHA ANDOR könyvkereskedő
JASZBERÉNY.

Ki akar ingyen hirdetni?

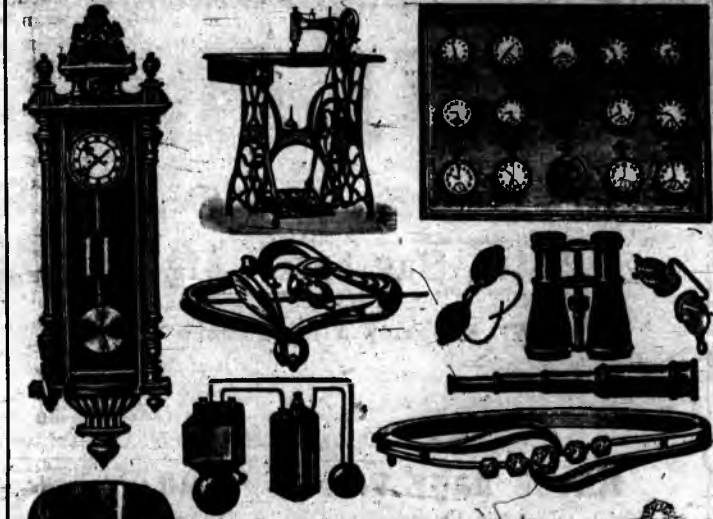
Házeladást, Lakáskiadást,

Szöllő- és földbirtok eladást

ingyen hirdetünk.

Bővebbet lapunk kiadóhivatalában: Jászberény, Szilvássy-féle ház.

"PLAFF" VARRÓGÉP VILLANY-ERŐRE
Legelő és legártósebb a világon. Óráként 3 fillért fogyaszt óránál munkaképesség mellett. Többet földolgozik, mint 10 más fajta varrógép. Belsőszított dolog és ami a fűzőleg minden fáradság nélkül.

SPEKONYA LAJOS
Órás, ékszerész és mechanikus
JASZBERÉNY, Szilvássy úr házában.

Ajánlja zajtalan és könnyű járású SINGER-CENTRAL-BOBBIN karikahajós-balkaros varrógépeit, házi és ipari célokra. Nagy raktárt tart arany- és ezüst-neműekből, ókaszerek, evőeszközök és ezüst dísz tárgyakból, melyek ajándékoknak igen alkalmasak. Sörvőkötők, gumliárúk, műszerek, különlegességek, szemüvegek és hőmérők nagy választékban. Elvállalja tanácsokat, felmérést és javítást. Fall- és reaktorok, ókaszerek, valamint mindennemű tárgyak javítását, továbbá HÁZI VILLANY-CSENGŐ FELÁLLITÁST ÉS JAVÍTÁST.
Fall-, álló-, ingó, omega- és ütő-zsebórák
nagy raktára.
Videki megrendelések gyorsan és pontosan teljesíttetnek.

A Gyurkóczy-féle házban egy nagy üzlethelyiség **azonnal kiadó.**
Bővebbet a tulajdonosnál és a kiadóhivatalban.

Hallatlan olcsóság! 8 krajczár 1 kiló alma. — A legjobb minőségű tartós alma kilója: 10—14 krajczár. **REINER J.** Jászberény.

Értesítés.

Szerencsém van a t. közönséget értesíteni, hogy

Jászberényben, a sörház közelében nagy raktárt tartok boros és káposztás hordók, kádak, léhók, dézsák, dugaszok és mindenféle faedényekből. Javításokat jutányos árak mellett elfogadok. Vidéki megrendelést pontosan teljesítek.

KOVACS KÁLMAN kádármester.

LEGOLCSÓBB BEVÁSÁRLÁSI FORRÁS

HULIN ISTVÁN

fűszer-, osemego-, bor-, tea-, rum-, likőr- és ásványviz-kereskedésében

Fő-tér, Hay ház. **JÁSZBERÉNY.** Városház mellett.

Kaphatók a legfinomabb minőségű kis üstön főzött pálinkák, úgymint:

Szilvorium 1 liter	75 kr.	Rum belöldi 1 liter	80 kr.	Rum Jamaika 1 liter	1.60—2.— frtig
Törköly 1 "	70 "	Rum Cuba 1 liter	1.— frt	Rum " 1 "	2.40—3.— "
Barack 1 "	1.50 "	Rum Brazília 1 liter	1.— "	Likőrök minden faj	1.—1.90—1.30 "

VALÓDI TRENCSÉNI BOROVIKA 1 LITER 95 KRAJ CZÁR.

Kávék nagy választékban. 5 kilo vételnél 5 százalék engedély.

Cuba kávé legfinomabb 1 ko.	1.90 frt	Gyöngy-kávé legf. 1 ko.	1.80 frt	Santus term. 1 ko.	1.20 frt
Cuba " finom 1 ko.	1.80 "	Gyöngy II. 1 ko.	1.40 "	Arany Jáva 1 ko.	1.90 "
jó minőség 1 ko.	1.60 "	Santos vál. 1 ko.	1.30 "	Mocca arabiai 1 ko.	1.90 "

Neponta friss osemego-sajtok, lipcai túró, vegyes felvágottak, sódar, debreczeni és kolozsvári szalonna.

Szardínia 1/1 doboz	80 kr.	Pisitrány 1/1 doboz	65 kr.	Hering kelettengeri tejcs 1 drb	14 kr.
" 1/2 "	34 "	" 1/2 "	35 "	Orosz hal 1 drb 3 kr., 4 kr. és 5 kr.	
" 1/3 "	24 "	Ringli sóban 1 doboz	40 "	Korona szardínia 1/1 85 kr., 1/2 75 "	
" 1/4 "	18 "	" " 1 "	28 "	" " 1/1 1.30 frt	

Továbbá raktáron tartom a legfinomabb magyar és francia csokoládékat, Dessert csokoládé szalon bonbonokat, Cabos-féle tea sütemények, karlsbádi-ostya-piskóta stb.

Az itt fel nem sorolt árúkat is a legolcsóbb napi árban számítom.

A helybeli és vidéki n. ó. közönség szíves partfogását és megrendeléseit kéri tisztelettel

Cukor legolcsóbb napi árban.

HULIN ISTVÁN.

Valódi orosz tea nagy raktár.

JÁSZBERÉNY

1907-1915. /1-9.évf./. Jászberény. Megj.: hetenként.
Társadalmi, közgazdasági és szépirodalmi hetilap.

A felvételeket az Országos Széchényi
Könyvtár H 1.410.számú anyagáról ké-
szítettük.

1907. /1.évf./. megvan: 1 drb. 4.szám. Okt.27.

1908-1911. Hiány.